

Фуга

Микола Вінграновський

Сутеніло. Сатаніло. Погляд сходив кров'ю...

В скафандрі хмар ішло землею небо.

Сутеніло.

Бомбами, бомбами,бомбами

Бийте свободу в лоб!..

Праворуч кинувсь я, я кинувся ліворуч...

А небо йшло в скафандрі хмар землею.

А бомбами, а бомбами, а бомбами

Кущилася земля у неба під ногами.

Я кинувся праворуч і — до себе...

А небо йшло на милицях землею, —

Бо бомбами, бо бомбами, бо бомбами...

Кущилися вже небо і земля.

Я зупинився.

Сутеніло...

І тут побачив я у неба на руках

— Де бомбами, де бомбами, де бомбами —

Побачив я у неба на руках,

Її

Побачив.

Небо несло її, сповиту білим ситцем.

Вона була у неба. на руках,

Сповита білим ситцем дешевеньким,

А небо йшло на милицях землею,

Ішло і посміхалося... Тим часом

За нею — за свободою, — вже бігли,

Вже бігли океани і ліси.

І наші долі, і дівочі очі,

Щоб одірвати клаптичок із неї

І стати нею хоч на мить! Частково!..

Бомбами,

бомбами,

бомбами...